

[Wilhelm]

kan forudses, at de også skal forurene valgkampen.

Det første er de store ord fra højre side af salen om at stjæle pensionisternes penge. Jeg vil gerne erindre om, hvad der skete her i salen den 16. oktober i år. For mindre end en måned siden kunne man tale om at stjæle pensionisternes penge. Da så vi CD, venstre, konservative, fremskridtspartiet og de radikale støtte regeringen og de øvrige forligspartier, da man fjernede penge vel at mærke ikke fra de velbærgede pensionister, men lige netop fra de folkepensionister, som kun har den nøgne folkepension, ved indgrebet mod den opsparing, som skatteyderne har foretaget i 11 år under løfte om, at nu skulle de dårligst stillede folkepensionister have noget, der kunne mærkes. 7.000–8.000 skattefri kroner om året skulle det have været. Dem fjernede man med et pennestrøg den 16. oktober, og så kommer man nu og taler forarget om indgrebet over for pensionisternes penge.

Det var den ene ting.

Den anden ting er socialdemokratiets tilbagevendende påstand om, at venstrefløjen og specielt VS aldrig er at finde, undtagen når der skal vedtages noget populært. VS er aldrig at finde, når der skal hentes penge ind, men kun når der skal gives penge ud. Den påstand har altid været forkert, men jeg synes den i dag er demonstreret som værende forkert tydeligere end måske nogen sinde.

Regeringen kommer med et katalog over en hel masse uforpligtende punkter, som de har forsømt enhver lejlighed til at få gennemført i de foregående 4–5 år. Der er punkter med at hente penge, og de ved, hvor de kunne finde os i de sager. Der er beskattningen af Nordsøværdierne. Vi var de første på det punkt. Det var ikke at give penge ud; det var at hente penge. Forhåbentlig er det ikke upopulært. Jeg tror endda, at det er populært. Der var spørgsmålet om at gribe ind mod de private fonds. Vi var forud. Vi var endda forud for skatteministeren, der tog det op for ca. 3 år siden i en anden egenskab. Det er ikke at give penge ud; det er at hente penge ind. Forhåbentlig er det også populært.

Og så er der de ting, der ikke er populære. Der er indgreb mod rentefradragsretten. Må jeg erindre om, at vi havde en aftale med bl.a. socialdemokratiet for 1½ år siden om i hvert fald at begynde så småt på det ved at

inddrage 4 mia kr. renteindtægter under beskatning. Det var en spæd begyndelse. Regeringen kan ikke være uvidende om, at vi var parat til at gå videre, men vi fik da en aftale om at få begyndt. Hvem sprang fra den aftale? Det gjorde regeringen. Var det at give penge ud? Nej, det var at hente penge ind. Var det populært? Nej, det var det ikke. Det vidste regeringen godt, og bl.a. derfor sprang den.

Og så har vi det i dag, som vi ikke har hørt én kommentar til fra socialdemokratiet eller fra regeringen.

VS kommer her og fortæller, hvad vi vil gøre ved pensionsmidlerne. Vi vil ikke stjæle dem, og vi vil ikke øremærke dem til bestemte erhvervstilskud. Men vi siger, at de skal beskattes ganske almindeligt ligesom alle mulige andre indtægter, noget, som skatteministeren ikke var så fremmed over for for et par år siden, men i en anden egenskab. De skal beskattes ganske almindeligt, og vi kommer uimodsagt og fortæller, at det giver et merskatteprovenu efter Arbejderbevægelsens Erhvervsråds daværende kontorchefs, Mogens Lykketofts, egne beregninger på 8 mia kr. årligt, og det giver en øjeblikkelig engangsformindskelse af statens indenlandske gæld med omkring 40 mia kr. Det standser svikmøllen med, at renteudgifterne bliver ved at forøge skatteborgernes og især lønarbejdernes betaling til den bundløse kasse. Her kommer vi så og siger: værsgo, her kan I finde os. Er det at give penge ud? Nej, det er at hente 8 mia kr. ind om året. Er det populært? Nej, det ved vi fra de popularitetssøgende partier, at det er alt andet end populært.

Med disse eksempler, som socialdemokratiet og regeringen end ikke har gidet kommentere, vil jeg sige, at det kunne måske tænkes, at vi i denne valgkamp i det mindste kunne undgå at opleve, at socialdemokratiet viser den foragt for vælgernes dømmekraft, som de plejer at vise ved at komme med deres fuldstændig vanvittige påstand om, hvordan venstrefløjen er, hvad venstrefløjen kan, og hvad venstrefløjen vil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Formanden: